

Interjú a madárral (1. rész)

A közelgő május 10-i Madarak és Fák Napja alkalmából felkerestük madarunkat, Pápaszemes Tóbiást az Állatkert Kissziklijának fája alatt, és arról érdeklődtünk, hogyan telt a napja.

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

H.L.: Kedves Tóbiás, bizonyára hallotta a hírt, mely szerint hasonló alakú fajrokonait a japán állatkert szigorú gondozói napi többszöri testgyakorlásra kényszerítették, hogy a bőrük alatt felhalmozott szalonnaréteg téli vastagságából veszítsenek. Érték Önt és társait hasonló atrocitások a tavasz beköszöntével?

PT.: Minálunk úgy tartják, a kövérség ott kezdődik, amikor barátaid azt kezdik pedzegetni, régen mintha magasabb lettél volna... Amíg megközelítem az Ön indiai fajrokonának, *Gul Mohammednek* 57 centiméteres magasságát, nem aggódom a méreteim miatt.

H.L.: Apropó, magasság. Minap olvastam, hogy 40 millió éves óriáspingvin-csontokat találtak Új-Zélandon, és e lelet valaha másfél méterre nyúlt madarat testesített meg – igaz, többet nyomott 100 kilónál.

PT.: Hát az Eiffel-torony magassága is változik a hőmérséklet függvényében... Amúgy is nehézkes négy ujjban végződő bokán egyensúlyozni ezt a pár kilós frakkot, de az alacsony természetnek is megvannak az előnyei. Például minket ér utoljára az eső.

H.L.: Egyik ismerősöm szerint ne bízzak feltétlen olyan egyénben, aki rövid lábakon áll, mert túl közel van az agya az ülepéhez. Önnek azonban világhírű az ülepe, pontosabban az eme testtájékát elhagyó terméke. Többféleképpen hasznosítják, guano termelésében, erősáramú vezetékek forgalmazásában, Nobel-díj szerzésében vagy éppen mesékben...

PT.: A hatótávolság szempontjából megoszlanak a széklettel szembeni megítélések. Ha szemben székelek egy erősáramú vezetékkel, szennyezéses meghibásodásról panaszkodnak. Ha azonban a nyomásviszonyokra koncentrálok erősen, nem az irányra,

továbbá kihagyom számításaimból kloákám átmérőjét – máris garantáltan Nobel-díjhoz segítem a madárlesőket. Sőt egy ausztrál mesekönyvbe is beszéltem magam nagy dolgaim végeztével.

Szívesen faggattam volna tovább madarunkat a magasság, tömeg és Nobel-díj összefüggéseiről, azonban ő hirtelen hátat fordított (én 40 centit arrébb ugrottam), és eltotyogott uzsonnaosztásra, hogy heringadagját belakomázva újabb nyomást gyakorolhasson a főemlősök ama szervére, mi testsúlyuk 2 százalékát teszi ki, nevezetesen az emberi agyra. Pedig még annyi kérdésem lett volna napelemes pingvinhűtésről, szürkehályog-madárműtétről, álcázott homoszexualitásról – no, majd legközelebb.

Halusz Léna

